

KERK Leven

WEEKBLAD — NUMMER 3 — 14 JANUARI 2009

Klapstoel
Annemie
Struyf

blz. 7

Taizé
in
Brussel

blz. 12-13

Langer,
harder,
anders werken?

blz. 17

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

HOE HET allemaal begon, wil Willem Kolpa wel even uitleggen. Zijn voorouders waren protestantse lakenmakers uit Frans-Vlaanderen. Zelf bekeerde hij zich tot de van oorsprong anglicaanse pinksterbeweging. Die telt twee gemeenschappen in Mechelen, behorend tot de Vereniging van Vlaamse Protestantse Gemeenschappen. Daarnaast zijn er talrijke splintergroepjes, vaak Afrikaans, waarmee de erkende beweging contact houdt.

Willem steekt van wal: „In 2004 werd de Nieuwe Bijbelvertaling uitgegeven...” „Wacht even, onze samenwerking dateert al van vroeger”, valt Gerrit Buunk, dominee van de protestantse Kerk Mechelen-Zuid, in. „We werken al jaren samen voor de Gebedsweek voor de Eenheid. In 2003 bood de pinksterbeweging zich aan om mee de schouders eronder te zetten.” „O ja, en in 2004 hadden we ook de *Praise-avond* van de Evangelische Omroep in Mechelen. Dat gaf een belangrijke impuls voor het dagelijkse middaggebed in de kathedraal.”

De kerkleiders hadden zin om ook als collega's bijeen te komen om elkaar beter te leren kennen. Vier keer per jaar houden ze nu hun oecumenische 'lunchgesprekken'. „Een verre opvolger van de Mechelse Gesprekken van kardinaal Mercier, zeg maar”, lacht Kris Van den Bossche, medepastoor van de parochiefederatie van Mechelen. Orthodoxen zitten vooralsnog niet mee aan tafel. Er zijn wel heel wat orthodoxe gelovigen (Assyriërs uit het Midden-Oosten, Armeniërs en anderen), maar geen vaste en in Mechelen ingeburgerde orthodoxe kerkleiders.

Koudwatervrees

Rond de tafel kregen pastoors en dominees nog meer goede ingevingen. Zo is er maandelijks in een andere kerk of zelfs bij mensen thuis een 'stadsgebed'. Dat gebeurt volgens een vrije en persoonlijke gebedsvorm, typisch voor de pinksterbeweging. Het gebed bestaat uit liederen en voorbeden voor de noden van de stad. Zowel katholieken als protestanten blijken die gebedsvorm te ervaren als een welkome verrijking. Parochie-assistent Paul Van Bets, eveneens betrokken bij het interkerkelijke overleg, noemt het een mooie aanvulling bij het meer traditionele dagelijkse middaggebed.

„In 2006 had de Vlaamse *Bijbelronde* plaats. De Nieuwe Bijbel-

Bidden voor eenheid onder christenen

Van 18 tot 25 januari loopt de Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen. In Mechelen lijkt die zich wel over het hele jaar uit te spreiden. Elke middag vindt in de Sint-Romboutskathedraal namelijk een oecumenisch gebed plaats. De samenwerking onder christenen in deze stad gaat echter nog veel verder. Protestantse en katholieke gastgezinnen ontvingen bijna zeshonderd al even oecumenische Taizépelgrims. Een nieuwe opsteker voor de Mechelse eensgezindheid.

Lieve Wouters

Een(heid)sgezind

Boven: het middaggebed in de weekkapel van de Sint-Romboutskathedraal. Jelle Brouwer (rechts vooraan) gaat voor • Rechts (van links naar rechts): Paul Van Bets, Jelle Brouwer, Willem Kolpa, Kris Van den Bossche en Gerrit Buunk. © Hugo Maris

vertaling werd heel Vlaanderen rondgedragen”, herinnert Jelle Brouwer van de protestantse Kerk Mechelen-Noord zich als de dag van gisteren. „Ik woonde nog maar pas in België. Tot dan was ik altijd dominee geweest op een plaats in Nederland waar maar één of twee katholieke gezinnen woonden. Oecumenische initiatieven bestonden er niet of nauwelijks. Naar aanleiding van de *Bijbelronde* werd me gevraagd tijdens de eucharistie in de kathedraal de Nieuwe Bijbelvertaling plechtig binnen te dragen en eruit voor te lezen. Dat was een heel sterk moment.”

Terwijl bij Gerrit in de kerk aan de Zandpoortvest de gemeente al jarenlang meewerkt aan de oecumenische gebedsweek, liggen de gevoeligheden in Jelles gemeente in de Keizerstraat heel anders. „Bij ons is er nog wel wat achterdocht ten opzichte van katholieken. Aarzelend wilden de mensen meedoen aan de Taizé-ontmoeting met oudejaar. Het heeft zeker positief gewerkt. Stilaan verdwijnt de koudwatervrees.”

Naast hun 'lunchgesprekken' komen de kerkleiders ook nog eens om de zes weken bij elkaar om praktische zaken te regelen. „Tussen haakjes, ook met eten”, lacht Kris. „Onze federatiepastoor houdt van koken.” Altijd staat er immers wel een initiatief op stapel dat moet worden georganiseerd. Zo is er met Pinksteren de Nacht van de Open Kerken. „Kom dan maar nog maar eens terug, want we hebben nog een boel te vertellen”, klinkt het als uit één mond. We beloven het en ronden af. Het is intussen 12.10 uur. Tijd voor het middaggebed.

De weekkapel, waar het gebed gezien de winterkou plaatsvindt ter vervanging van het hoogkoor in de kathedraal, raakt aardig gevuld. Maar het is dan ook maar een kleine ruimte. „De mensen die hier komen, vormen een bescheiden maar sterke kern”, zegt Paul. „De kapel is ook niet zo makkelijk te vinden. We zouden de drempel nog moeten verlagen.” „Toch kunnen we zeggen dat de oecumenische gedachte veld wint”, besluit Willem. „Het enthousiasme van de initiatieven die wij op stedelijk niveau namen, vindt almaar meer weerklank aan de basis.”

Maandag 19 januari om 20 uur vindt een oecumenische dienst plaats in de Adventkerk in Mechelen (Wagonstraat 20). Ook in Antwerpen, Brussel, Brugge, Gent en Hasselt zijn er diensten. De brochure *In uw hand zullen ze één worden*, met teksten voor de gebedsweek, ligt te koop in de liturgische centra tegen 5 euro.